

PALACIO^{de} la MUSICA

**TEMPORADA OFICIAL
DE CONCIERTOS**

1965-66

¡UNA CIUDAD
EN SUS
MANOS!

371 fotografías
que usted no esperaba ver

BARCELONA BLANC I NEGRE

DOBLE EDICIÓN: CATALANA Y CASTELLANA
LO ENCONTRARÁ EN TODAS LAS LIBRERÍAS

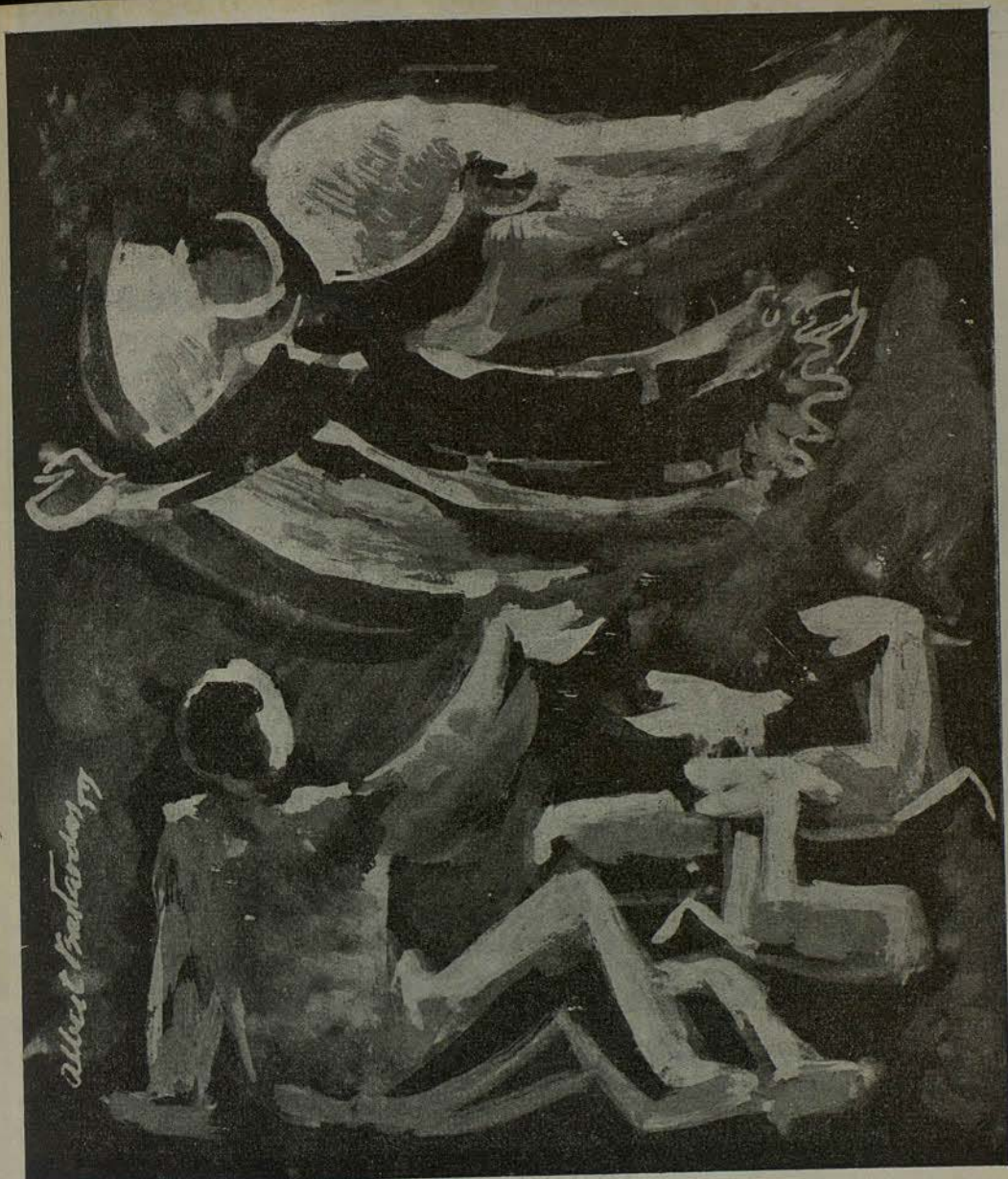

Un libro sin precedentes
por su impresionante
contenido y a la vez
una pieza maestra
del arte editorial

UN LIBRO—REGALO UNICO

AYMA S.A.E.

Distribución:
SEIX & BARRAL
Provenza, 219
Barcelona

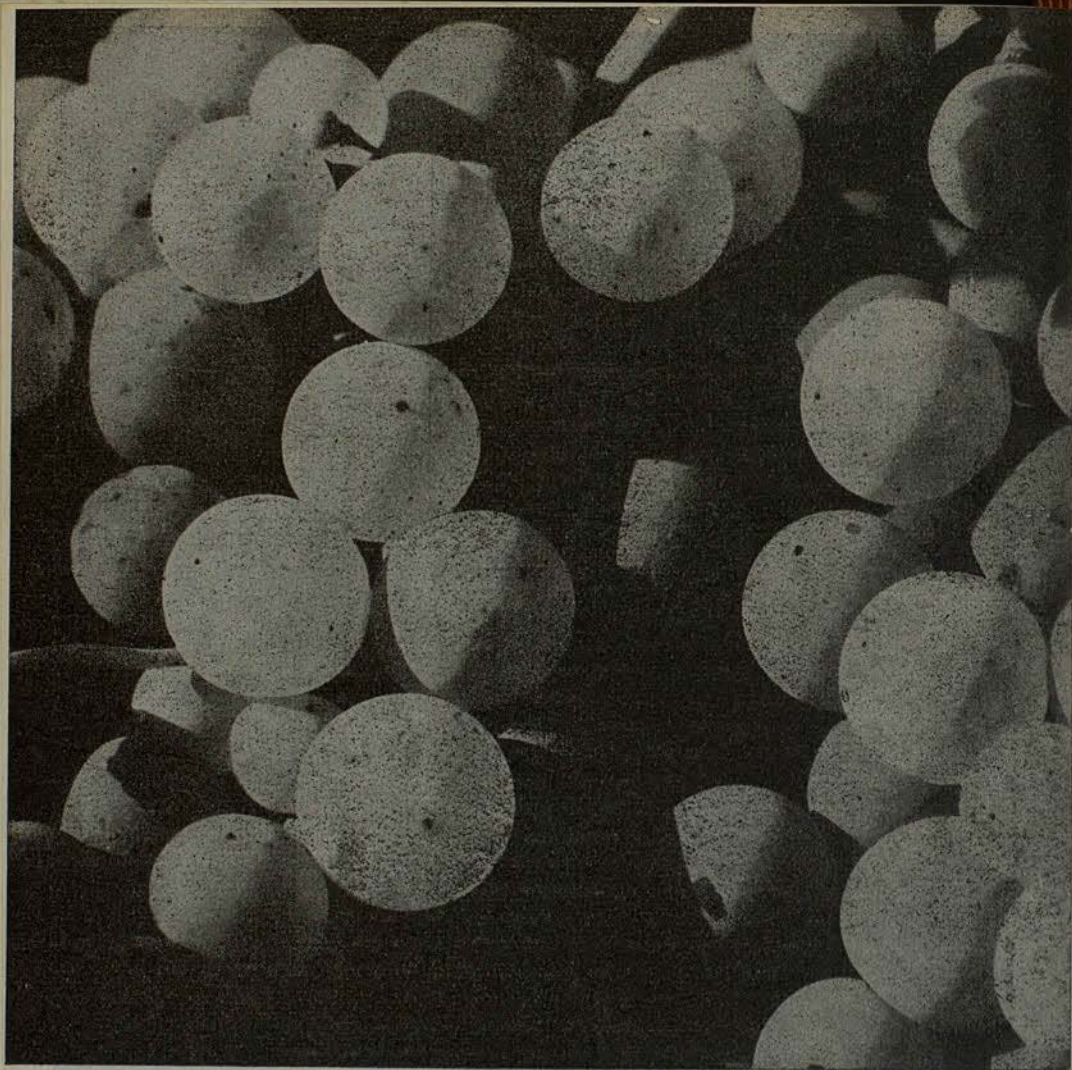

CLIMA NADALENC

Tot el desembre és ressò
d'un plor d'infant a la vida.

Els ecos voldrien, vol,
retorns dels ocells que frisen.

JOSEP M.ª LÓPEZ-PICÓ

Como un signo preciosísimo
consagrado por el uso del tiempo

beber

beber

Practicar el apogeo del vino
es inventar un idioma
que se afirma en una
modulación vocálica significativa:

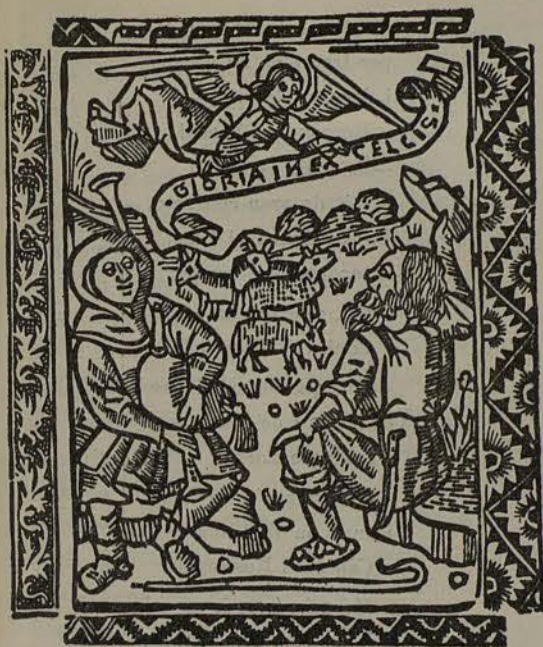
Olivella

es un lenguaje que excluye
cualquier otra modulación vocálica

nos transmite símbolos útiles
de intención humana

Pacto, Rito, Juramento, Palabra,
Ofrenda, Hospitalidad.

Francisco Olivella
Vilafranca del Panadés

LA CANÇÓ DEL NADAL

D'alegria profunda, d'alegria intensa, no n'hi ha cap com la de Nadal. Oh, nom benaurat que al mig de l'hivern fas esclatar tots els cors en primavera! Com no havia d'esclatar la cançó en el dia més alegre de l'home cristià! D'aquesta rica saba espiritual, com no n'havia de florir l'expressió de la benaurança de la humanitat en el dia que té a Déu mateix fet un nin, en la humilitat, adorat per reis i pastors, al costat del bou i la mula!

Oh, si haguéssim de fer un recompte de l'imens repertori dels cants de Nadal, des del començ del Cristianisme fins als nostres dies! Quin poema de goig, del gran goig, se'n podria sintetitzar d'aquest esplai tan humaníssim i tan divinal alhora! Perquè l'alegria de Nadal té això de particular: que és humaníssima a còpia d'ésser divina, i és divina per la plenitud que rep la naturalesa humana en rebre Déu mateix en son si. La primera cançó de Nadal la cantaren aquells pastors qui primers adoraren Jesús; i mentre el món serà món, un cop

l'any florirà en l'ànima humana aquesta cançó, que és la flor del goig més pur que han tastat els homes.

Ja haveu vist com la Seqüència *Laetabundus* que havem cantat, un dels cants més populars de l'Edat mitjana, no ve a ésser més que un cant de Nadal. Dels drames litúrgics medievals que es conserven, en trobem quatre que s'hi refereixen: dos de l'adoració dels Reis, un dels sants Innocents i un de l'adoració dels pastors; a més, la vera forma de cançó de Nadal no deixava d'existir en aquella època, ja que en diferents manuscrits s'hi troba d'una manera ben evident. En els reculls moderns formats directament de la boca del poble s'hi troba abundosa encara, i si bé totes les tonades no es poden pas prendre per model de música religiosa, la gran majoria porten a dins una alegria innocent que lliga prou amb els esplais d'aquella gran diada. A més, aquesta no és pas música d'església, encara que moltes d'aquestes cançons en l'església es cantaven, en

la missa del Gall, sinó que és música del poble, mogut per idees i sentiments religiosos desperats per la commemoració joiosa de la vinguda a la terra de Déu fet home.

Heus ací dos d'aquests cants.

El primer és una cançó tranquil·lament joiosa treia d'un recull de la senyoreta Júlia Farnés, premiat en una de les festes de la Música Catalana. La segona cançó té una de les melodies més formoses de la terra catalana; és el cant dels ocells pregonant la bona nova. La modalitat bon xic oriental que la caracteritza, li dona una idealitat melangiosa que enamora.

NIT DE VETLLA

Esta nit és nit de vetlla,
esta nit és nit de vetlla;
ha nascut d'una donzella.

La miren i fa sol
ha nascut d'una donzella
la kyrie eleyson, la kyrie eleyson,
un infant com una estrella.

Los pastors la'n van a veure;
al coll porten una ovella
i a n'el braç una cistella,
plena de fruita novella,
per donar a la partera
perquè en sigui més lletera.

EL CANT DELS OCELLS

En veure despuntar
el major lluminar
en la nit més ditxosa
els ocellets cantant
a festejar-lo van
amb sa veu melindrosa.

L'Àliga imperial
va pels aires volant
cantant amb melodia,

dient: — Jesús és nat
per traure'ns de pecat
i dar-nos alegria. —

Respon-li el Pardal:

—Esta nit és Nadal
és nit de gran contento. —
Lo Verдум i el Llué,
diuen cantant també:

—Oh, que alegria sento! —
Cantava'l Passerell:

—Oh, que hermós i que bell
és l'infant de Maria; —
i lo alegre Tord:

—Vençuda n'és la Mort,
ja naix la vida mia. —

Cantava'l Rossinyol:
—Hermós és com un sol,
brillant com una estrella. —
La Cotxa i el Bitxac
festegen el manyac
i a sa Mare donzella.

* * *

...En el temps de pressentiment de la vinguda de Jesús a la terra, en l'època anomenada d'advent, tot el poble cristià hauria de tremolar del desig del Nadal lluminós que fa florir d'alegria tota la humanitat.

El temps de l'advent és l'època de l'expectació. El Promès als patriarques, el Llibertador de l'esclavatge, el Potent entre els potents, la Llum, la Gràcia, la Dolçor, la Veritat i la Vida de l'ànima, se'l sent que s'acosta en sa majestat digníssima; i els esperits tremolen de goig i de temença en sa misèria. Oh, poble!, recull-te dins tu mateix, neteja aquest mirallet del cel que tens com guspira divina dins aquest vas de fang que en diem cos, i canti tothom, del més humil al més poderós, responent al cant sagrat dels sacerdots:

*Rorate, coeli, desuper;
et nubes pluant Justum.*

I quan Jesús és nat, qui no cantarà, per gota cristià que sigui? Si fins l'home més enfangat en els dalers del món sent una rialleta en la seva ànima! Si tot riu i plora d'alegria! Un alè misteriós passa per l'aire, que fa abaixar les altíssimes torres de l'orgull, que fa redreçar tot el més humil de la terra, i el gros i el xic tot es troba en l'uníson de la dignitat igualadora de coses creades per la mateixa bondat de Déu. No hi ha gran ni petit davant del miracle de Nadal, davant de la simplicitat absoluta de Déu. Déu immens fet un nin, *propter nostram salutem*. Oh, canta, poble; canteu, infants! Que canti tot el més humil de la terra, perquè ja no hi ha res, per petit que sigui, que no sigui digne de la divinitat! I tu, classe treballadora, que sents enveja del ric, què fas, que no saps aprofitar-te del tresor de la pobresa? Oh, si sabessis com és de difícil tenir a la mà la poma prohibida i no tastar-la!; a tu, Nostre Senyor t'ha posat en un lloc arrecerat perquè més fàcilment et conservessis i milloressis pel gran goig del

cel, i tu et dones mal temps enverinant-te les sangs, desitjant allò que no omple l'esperit i esmussa, moltes vegades, la vida de l'ànima. Mira Jesús en el bressol; estima'l i et sentiràs fort, d'una riquesa més poderosa que l'or, i et sentiràs a dins l'alegria, aquella alegria que ha fet cantar a tot el poble cristià durant vint centúries les cançons de Jesús en el pessebre, aquelles nades que ens fan tornar el cor de nin i l'ànima blanca, aquelles tonades que porten l'alegria més pura al cor perquè són filles de la simplicitat, de la pobresa d'esperit, que és una gran riquesa per a l'ànima.

LLUIS MILLET

(Fragments de la conferència llegida el dia 20 de novembre de 1912 al Palau de la Música Catalana en sessió solemne del III Congrés de Música Sagrada i de la conferència llegida el 8 de juliol de 1915 en el Congrés Litúrgic celebrat a Montserrat.)

EL MEU LLIBRE DE L'ORFEO CATALA

de Miquel Saperas

Pròleg per Fèlix Millet

Una visió íntima i humana dels
homes i de la història de
l'Orfeo Català

Demaneu-lo a Orfeo Català - A. Vives, 1 - Barcelona

nois noies

LLIBRES INFANTILS ESTELA

han obtingut una valuosa distinció: el «Gran Prix du Livre Européen pour Enfants». La fantasia i l'amenitat dels millors contes, orientades vers una missió pedagògica absolutament actual. Un equip d'escriptors i dibuixants especialitzats en literatura infantil han preparat aquestes originals narracions que Estela es complau d'oferir als nens i nenes de Catalunya.

1. Jo sóc el gos
 2. Una història de ratolins
 3. Els bons amics
 4. La casa que canta
 5. La capsa de sol
 6. La cabra i els cabridets
 7. El gat i la lluna
 8. El cabridet va al mercat
 9. Anna Maria fa els encàrrecs
 10. Sangota, el llop gos
- I les novetats
11. ELS GATETS
 12. LES MOLLES DE PA
 13. ELS ANIMALETS QUE BUSCAVEN L'ESTIU

Cada llibre es ven al preu de 30 ptes.

Recordeu la col·lecció

ALBUMS
BIBLICS
ESTELA

Les representacions dramàtiques del cicle nadalenc

Dins la litúrgia nadalenca trobem el fons temàtic que envolta el tema nadalenc, desenrotllat després per les nades. De primer, els elements foren glossats i desenvolupats en llatí per la clerecia, i després per l'element popular, sigui eclesiàstic, sigui seglar, en traduir-se i comentar-se en vulgar determinats passatges dels textos litúrgics en els quals figuraven.

Els oficis divins, per altra banda, amb l'ús del diàleg, el cant i les cerimònies, comporten un acusat dramatisme que l'Església aprofità des de ben aviat en representacions emanades directament dels textos, mentre feia immediat, viu i plàstic tot el que aquells contenien.

En una època indeterminada, en les terres de llengua catalana, les representacions litúrgiques en llatí són traduïdes i adoptades al vulgar, i llavors neixen una sèrie de petits drames litúrgics, que formen el cicle nadalenc.

L'exemple més clar i més interessant que tenim d'aquest cicle és la col·lecció de consuetes mallorquines contingudes en un extens i notabilíssim recull conservat a la Biblioteca de Catalunya. Des del lament angoixós d'Adam, Abraham, Jeremies, els altres profetes i la Sibilla, fins a la degollació dels Innocents, passant pel dubte de sant Josep, l'edicte d'August, l'anada a Betlem cercant inútilment posada, el naixement, l'aparició de l'àngel als pastors, l'adoració dels Màgics i la fugida a Egipte, aquelles consuetes ens duen el record del que havia d'ésser a l'Edat mitjana aquest teatre litúrgic, que en una època determinada fou molt influït per l'element popular i profà. Les consuetes ens ofereixen una visió clara de la força i l'aptitud dramàtica de la cançó nadalenca, i ens fan veure com aquesta neix en bona part del drama, del qual es desprèn per a independitzar-se i al qual torna alguna vegada com un element més, tot donant-li vivacitat.

Una prova més de l'origen dramàtic i litúrgic de determinades cançons nadalencs és el cas de la Sibilla. Segons creu Paul Aebischer i hem dit en altre lloc, deriva de l'**Ordo Prophetarum**, o processó dels profetes representada en alguns dels tres nocturns de la vigília de Nadal, immediatament abans de la missa de mitjanit. El cant de la Sibilla es destacà d'aquell drama — o del sermó del fals Agustí, segons opinió més generalitzada — per a esdevenir una representació autònoma celebrada antigament en la majoria de les esglésies de les terres catalanes, àdhuc en la de l'Alguer. Avui encara és vivent a Mallorca, on es representa a la seu de Palma i en diversos indrets de l'illa, com a Manacor, algunes vegades introduït en el cos de representacions diverses del cicle nadalenc que es celebren dintre o fora del temple, segons els casos.

A la seu mallorquina, la vigília de Nadal, cantades les matines, la clerecia i un noi vestit de robes talars i amb una gorra de seda blanca i una espasa enlairada verticalment, van en processó al pessebre, on canten un **Te Deum** i cançons nadalencs; després, el noi que fa de Sibilla, acompanyat de dos cirials es dirigeix a la trona, des de la qual, i amb l'espasa enlairada, canta els fatídics versos del «Jorn del Judici» acompanyat de l'orgue i entre un silenci profund. En finalitzar, fa una creu amb l'espasa per damunt dels oients.

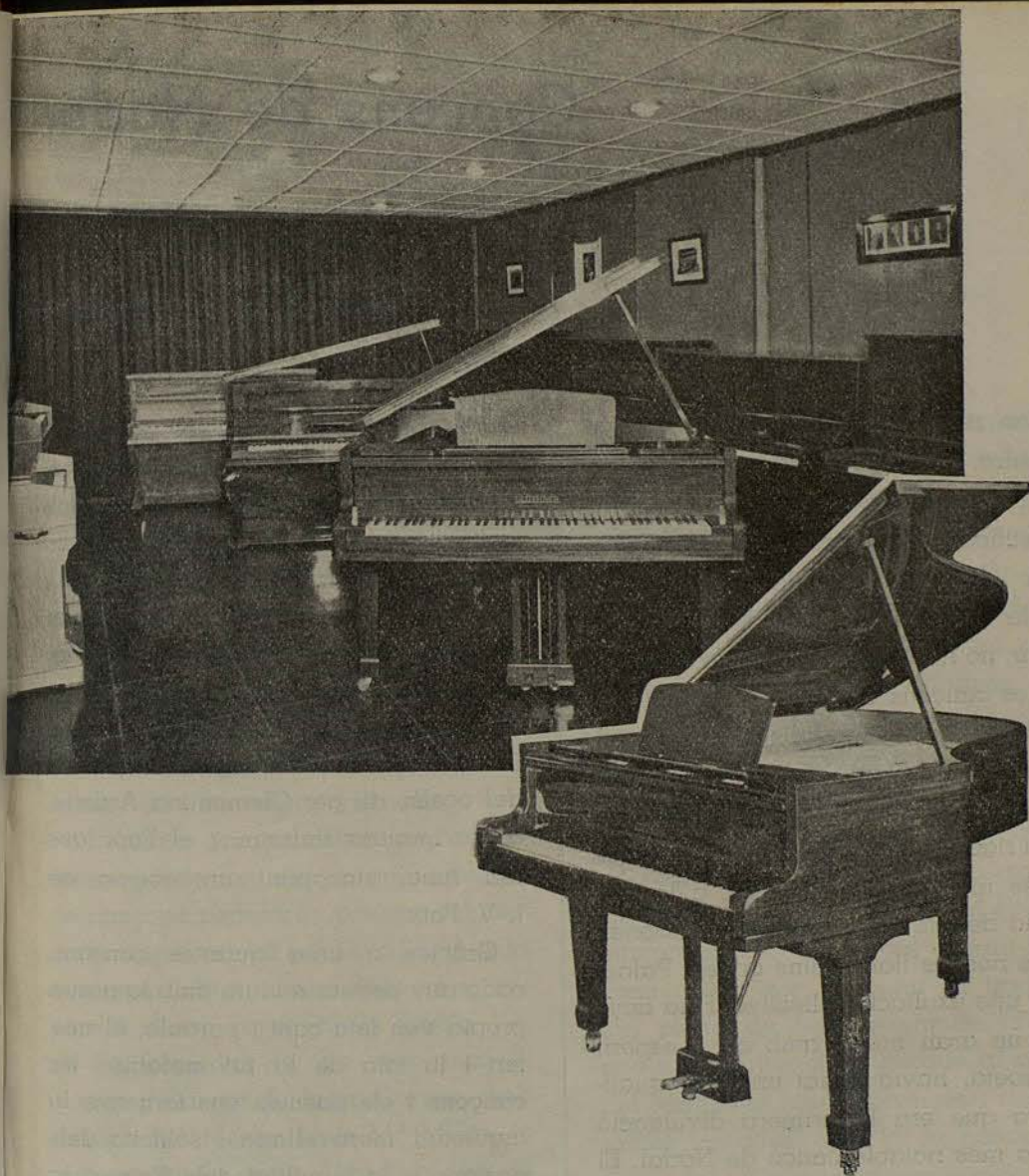
Les possibilitats dramàtiques esdevenen particularment eficaces en el tema de l'adoració dels pastors. Partint de l'evangelí de sant Lluc, segons hem indicat, l'Església mateixa ha volgut ben aviat imitar la joia i les ofrenes dels pastors en

els oficis divins, i és molt natural que sempre hagi protegit les representacions encaminades a glossar aquella simpàtica festa, aquell aniversari recordat insistentment en la litúrgia dels dies nadalencs. És per aquesta circumstància que els drames sacres medievals d'aquest cicle ofereixen una abundància de representacions de l'adoració dels pastors molt superior a totes les altres. Remarquem de passada els petits drames dels pastors, amb llur barrila, llur alegria, bullanga, ofrenes, música de tota mena d'instruments i cant de cançons diverses, unes de lloança, altres de bressol, altres dialogades entre els pastors, o bé fent intervenir sant Josep en la festa, i que han estat la porta oberta per on ha irromput l'alegria popular ingènua i per on el drama litúrgic medieval va prendre unes llibertats que haurien estat irreverents si la fe d'aquelles èpoques no hagués estat tan sòlida i simple.

Un record dels drames medievals de l'adoració dels pastors és la festa que fan en alguns pobles pirinencs i que havia estat general a tot Catalunya, la qual, en essència i prescindint de variants més o menys acusades, consistia en el següent: els pastors, guarnits amb llaços de colors varis, ben guarnits els gaiats i els esclops clavetejats, i acompanyats d'un manyac també ben guarnit de llaços, amb esquella i una candela a cada banya, assistien a la missa del gall, tot situant-se al peu de la porta del temple; una pastora simulava de filar mentre, durant l'ofici diví, es dirigia amunt i avall de l'església; en el moment del naixement del Crist hom anunciava als pastors la bona nova, i aquests, dialogant i cantant, meravellats i transportats, joiosos i alegres, simulaven d'anar a Betlem cadascú amb les seves ofrenes, que duia al sarró, i el seu manyac. L'altar, al peu del qual hi havia la imatge del Nadó, representava Betlem, i els pastors amb la filadora, dansant i cantant, cobrien la curta distància en un temps relativament llarg, tot procurant, amb els passos de ball, avançar tres passes i retrocedir-ne dues, per tal de donar una impressió de llarga jornada. En arribar davant la imatge de Jesús, els manyacs, o el manyac, flectien els genolls, i els pastors i, després d'ells, tothom adoraven, mentre feien ofrenes reals o fingides, tocaven flabiols i cantaven tota mena de nades adients. Aquestes eren a voltes cobles singulars, molt semblants a les estrofes que trobem en nades dialogades en les quals diversos pastors van enumerant les ofrenes que duen al Jesuset. Altres vegades eren cançons cantades a cor, com la de la **Pastora**, el **Desembre congelat** i moltes d'altres.

Tota aquesta representació, a Montmany almenys, era un enfilall de cançons d'ençà que el sacerdot, dirigint-se als fidels deia: «Jesús és nat. **Venite, adoremus**», i que el cor cantava: «Los pastors van adorant, / Glòria in excelsis cantant», fins al final de la cerimònia. Així, la cançó del **Rabadà** era representada al peu de la porta del temple, quan els altres pastors cridaven el minyó, que feia de pastorell adormit, per anar a adorar l'Infant, i ell s'hi resistia contestant amb les seves paraules malhumorades. Mentre avançaven i retrocedien camí de l'altar, cantaven en aquella localitat: «Armats amb la gaita / i altres instruments, / los pastors, anem-se'n, / anem a Betlem, / que ha nat per los hòmens / tot un rei de reis».

Heus-vos ací, per consegüent, ben palès l'origen de les nades més dramàtiques, les més susceptibles d'ésser representades si troben un ambient adequat, ço és, de les que fan referència a l'adoració i les ofrenes dels pastors i a l'alegria universal pel naixement de Jesús. Nascudes originàriament de l'evangeli de sant Lluc i dels oficis divins que amb predilecció especial el recorden als fidels i el glossen, troben llur forma definitiva i actual de primer en el drama litúrgic medieval i després en les pastorals nadalenes d'ús recent entre el nostre poble. Avui podríem dir que la forma dramàtica de la majoria d'aquestes cançons es manté en les ciutats, sobretot pel costum de cantar-les davant el pessebre i àdhuc en els temples.

AUDENIS

BALMES, 116

Teléfono 2150645

BARCELONA (8)

PIANOS

ARMONIUMS

ACORDIONS

FLAUTES DOLCES

GUITARRES

INSTRUMENTS PERCUSSIÓ

Cançons de Nadal

Tan ric com és el nostre cançoner popular, i tan arrelades com són les cançons de Nadal, resulta possible i justificada l'observació de Joan Amades: «La florida de la vena poètica de la nostra imponderable cançó popular, no ha brillat pas ni s'ha destacat en les cançons de Nadal.» Sens dubte l'admirat i zelós folklorista, feia aquest comentari davant els seus copiosos reculls, sense haver fet una selecció prou rigorosa per enlairar unes quantes peces memorables que són a la memòria de tots i que cada any ressonen a les nostres llars i dins aquest Palau, com una exultació col·lectiva. Feia anys que un gran músic amb cor i esperit de poeta, havia donat una tria qualitativa que era la primera divulgació de la més notable cançó de Nadal. El mestre Joan Llongueres la predicava en forma de sermó medieval, a gent de l'època, amb un fervor com poques vegades ha tornat a trobar entre nosaltres. Tan eficaç devia ésser aquest sermó repetit, que les peces que l'illustren s'han perpetuat en els programes dels concerts i han trobat un ressó en la veu dels poetes. Al costat de cadas-

cuna d'aquestes cançons populars, podríem posar-hi ara el nom d'un poeta il·lustre que les ha adaptades amb una glossa, una nova interpretació personal, que va del vell *Tam patantam* convertit en *Lo noi de la mare*, per Mossèn Jacint Verdaguer, i glossat després per López Picó i per Sagarra... *El Desembre congelat*, refet per Josep Carner: (amb altra intenció) el *Cant del ocells*, dit per Clementina Arderiu, d'una manera finíssima; el *Tunc que tan tunc*, sincopant un poema de J. V. Foix...

Gràcies a unes quantes cançons, cada any podem reviure amb la nostra pròpia veu feta cant i paraula, el misteri i la joia de la nit inefable: les cançons i els poemes ens tornen a la inquietud meravellada i sol·licita dels pastors, a la humilitat dels Reis, a la humana i fantasiosa alegria de l'estable.

D'altra part, el tema nadalenc ha enriquit ben notablement la nostra poesia lírica, i en tenim belles antologies; en una de les més recents i selectes, la de Tomàs Garcés, ens indica en el pròleg la diferència entre la cançó popular i el poema líric: Les cançons

són el cant collectiu inicialment per al poble a l'església, després per al pessebre i per a la festa.

«En canvi, la poesia lírica tracta el Nadal ànima endintre. Com l'amor, com la mort, Nadal posa el poeta enfront del seu sentiment.» És rica i extensa la poesia de Nadal recollida en llibres: uns versos de bella factura, alguns dels quals han trobat en els músics una inspiració condigna.

I caldria que aquestes cançons poguessin ésser un dia un nou exemple de cançons populars: pensem en uns cants aptes per al poble, adients a la seva sensibilitat, perdurables en el seu esperit si sap copsar-ne la gràcia.

Per esmentar-ne tan sols una, *El Rústec Villancet* de Josep Carner, amb música del Mestre Lluís M.ª Millet, ja va per aquest camí. Altres poemes de J. M. Guasch, de Tomàs Garcés, i del mateix Carner, de M. Bertran i Oriola, de Mn. Miquel Melendres i de Mn. Pere Ribot mereixen una sort semblant. Els Orfeons eren —i han d'ésser— l'instrument de divulgació.

És prodigiós el do de la poesia de Nadal i la varietat de temes que ofereix: les antologies no recolliran mai

el vast tresor nadalenc dispers per les pàgines de les revistes i, recentment, per les felicitacions que els poetes ofereixen a llurs amics en aquests dies. El Nadal se'ns renovella en els costums, en l'ambient: l'arbre de Nadal que arrela a la nostra terra; les campanes més llunyanes dringuen per damunt les simbombes tradicionals; els grans de grèvol enramen els nostres pessebres, cada vegada més petits. Quants de temes per a fer populars.

Voldríem que poetes i músics sabessin cercar-se i unir-se per dir el goig immarcescible de Nadal creant cançons noves per rejaovenir la tradició, tan plena de bells exemples. Fer-se poble, col·lectivament, perquè al costat del sentiment íntim, recançons i desolat tantes vegades, que fa la poesia lamentadora i la música esqueixada com un clam entre el soroll, passa Nadal amb el singular missatge de l'àngel que ens crida a tots. Oh, si sabéssim redir-ho ara, fent una treva, amb l'esperit de les paraules pures i les melodies gràcils de les millors cançons populars de Nadal!

OSVALD CARDONA

(Jeddy)

VAL D'OR

ATTENHOFER

KÄSTLE

monplay

Blander

S MONNET

WISUN

FISCHER

POLL PUIG

blizzard

KÖFFLACHT

FIGGIO

SKLY
BERISTAIN
S.A.

Makalu.
Rossignol

RAFAGA

ANIORTE

allcar

CARRERA

Jyrolia

ICEZANA

PAMY

toKo

SUPRANEIGE

ELASTISS

Polyn

LANOLYN

HEBER

Kreutzer

MARKER

l'aulbisque

peyton

Frigus

J. VIDAL

Alfombras

VDA.DE **JOSÉ LLEDÓ MAS**
P. URQUINAONA, 4-T. 2212565

Peletería

Solsona Romana, S. A.

PLAZA CATALUÑA, 9, PRAL

TELS. 221 24 37 y 231 55 40

B A R C E L O N A

LES MELODIES NADALENQUES

Amb la cançó nadalenca ens trobem davant la manifestació musical que més profundament ha arrelat en les societats, pobles i cultures sense distincions de temps, de mentalitat o de l'estament social receptor pel seu enginyós i poderós missatge. Només la cançó nadalenca pot reclamar per dret propi un essencial caràcter de «popular», és a dir, universal en el més dilatat sentit del terme i al marge de tota conceptualització ètnica o de distincions.

A la Xina, al Japó, al cor de l'Àfrica, en qualsevol continent o latitud geogràfica on hagi arribat el llevat de l'amor predicat per Jesús, els diferents episodis amb què l'Església commemora el naixement del Senyor han estat i són com cap altre tema, motius permanents d'inspiració musical reflectida en un amplíssim escalat expressiu íntimament lligat a la significació i trans-

LA BIBLIOTECA DE LA UNIVERSIDAD DE VALÈNCIA
DEPARTAMENT D'EDICIONS
VALLS I VALLS
FORMA DEL CICLE

condència religiosa del tema. Notem que totes les estructures sonores han trobat sota la inspiració de Nadal una sortida intensament expressiva, que pot ser brillant i culta com en les grans creacions de Bach, Corelli, Vivaldi, D'Aquin, Honegger o Messiaen, destinades a cantar i a glorificar el Nadal, però en les quals el contingut emotiu és el mateix que vibra en el més humil villancet.

Aquesta amplíssima i variadíssima gamma de matís en l'expressió i en la forma, ens mostra fins a quin punt està penetrada l'espiritualitat dels pobles del sempre renovat miracle de Nadal. Ens ensenya també, que tots els estaments, totes les llengües i països en cantar Nadal, troben la forma que més els escau per donar sortida al sentiment més profund de l'home: l'Amor, la Pau entre els homes de bona voluntat.

MANUEL VALLS

LA TRADICIÓ LLAMINERA

DE CATALUNYA

VA LLIGADA AMB EL

FORN DEL CIGNE

Pelayo, 38. Telèfon 221 54 33

Barcelona - 1

JORQUERA Hnos.

Iberia *Musical*

INSTRUMENTOS - TALLER ESPECIALIZADO - ESTUDIOS TECNICOS
PIANOS - ARMONIUMS - ORGANOS

ASESORES TECNICOS Y AFINADORES DE PALACIO
DE LA MUSICA, JUVENTUDES MUSICALES Y OTRAS
IMPORTANTES ASOCIACIONES DE CONCIERTOS

Calle Copons, 2 (Frente Catedral) - Teléfono 222 77 74 - BARCELONA-2

L'ÒRATORI DE NADAL, DE HEINRICH SCHÜTZ

Nascut exactament cent anys abans que Joan Sebastià Bach, el saxó Heinrich Schütz (Köstritz 1585-Dresde 1672) és un del compositors més importants del segle XVII i una de les pedres essencials del pont que ens porta des de la polifonia renaixentista a la grandiositat del barroc bachià o haendelià. Conegut amb els sobrenoms de **Pare de la Música alemanya** o de **Monteverdi alemany**, la seva copiosíssima obra és una meravellosa síntesi entre la severitat de la música religiosa germànica i la expressiva lluminositat del nou estil concertant italià, adquirida per Schütz durant les seves llargues permanències a Venècia, on va conèixer i on va treballar amb Giovanni Gabrieli i Claudio Monteverdi. D'aquí ve que Schütz, des del seu lloc de Mestre de Capella a Dresde, fos un dels primers músics alemanys que van adoptar els nons corrents que donaven, en les obres concertants, igual importància a les veus solistes i als cors (distingint entre les intervencions singulars i les plurals) i a l'acompanyament instrumental, i que va desembocar en les grans formes, Oratoris i Cantates, del barroc. Però la importància de Schütz no és tan sols la d'un precursor, ja que les seves obres (Salms, Motets, Passions, Música exequial, les **Set paraules**, **Cantiones Sacrae**, **Symphoniae Sacrae**, Madrigals italians, etc.) són, totes elles, un model definitiu, plenes de bellesa, de perfecció formal, de força expressiva i, a la vegada, d'una peculiar i personalíssima simplicitat, alegre i juvenil, que mai no va perdre durant la seva llarga existència.

En tots aquests sentits, el seu Oratori de Nadal és un dels exemples més clars i corprenedors. El seu títol sencer és **La Història del Naixement, gloriós i ple de gràcia, del Fill de Déu**

i de Maria, Jesucrist, unic Mitjancer, Redemptor i Salvador nostre, i Schütz el va compondre quan ja havia complert els vuitanta anys; però tot i així, encara avui ens sorprèn pel vigor i tendresa, i pel poder evocador i descriptiu, amb què l'ancià autor va comentar, musicalment, els versets dels evangelis de Sant Lluc (2, 1-21, i 2, 40) i de Sant Mateu (2, 1-23). L'Oratori de Nadal de Schütz, dins de la seva ingènua simplicitat però amb tota la força de la seva perfecció i de la gran volada de les seves línies estructurals, s'avança de manera increïble al seu temps i es situa a l'altura de les millors creacions posteriors.

L'aspecte narratiu de l'Oratori reposa, tot ell, sobre el recitat de l'Evangelista (tenor), que, bo i conservant l'esperit declamatori utilitzat pel mateix Schütz en les seves passions, té moments de gran emotivitat lírica o de punyent dramatisme («Maria, dins del seu cor...», «Per les muntanyes, des de Rama, s'ha sentit un gran plor...», «...i la gràcia de Déu era en Ell», etc.), sols comparables als que, anys més tard, escriuria Bach. Aquesta narració, distribuïda en nou intervencions més o menys llargues, està esmaltada amb quatre àries i cinc cors.

De les àries, tres són per a soprans i una per a baix. La soprano s'identifica, sempre, amb l'Àngel del Senyor; en la primera, anunciant el Naixement als pastors; en les segona i tercera, avisant a Josep que cal que fugi a Egipte o que ja en pot retornar. El baix representa Herodes quan diu als Reis que vagin a adorar l'Infant i que, de retorn, l'informin exactament d'on és, que ell també vol anar-hi. En un i altre cas, el caràcter dels personatges està admirablement tractat des del punt de vista musical: espirituals i puríssimes melodies de l'Àngel, i marcialitat (reforçada pel diàleg de les dues trompetes) en Herodes.

Totes les intervencions plurals estan confiades al cor. La primera, a sis veus, és el cor engèlic, el «Glòria a Déu...» de l'estol celestial a la cova de Betlem. En la segona, són els pastors que van a adorar, jugant contrapuntísticament amb les flautes. En la tercera, els Reis (cor d'homes a tres veus) es pregunten «On és l'Infant?» i ens diuen que han vist una estrella i, amb frases ingènuaament descriptives, que l'han seguida. Després, també les veus masculines, a quatre i en els registres greus, s'identifiquen amb els doctors de la Llei, que, interrogats per Herodes, afirmen categòricament que el Messias, segons les profecies ha de néixer a Betlem de la Judea. Finalment, quan l'Evangelista ha acabat la seva narració amb el verset de Sant Lluc (2, 40) que resumeix tota la infantesa de Jesús, la humanitat sencera, la d'ahir, la d'avui i la de sempre, entona un cant de gràcies i de lloança al Salvador: «Gràcies donem al nostre Déu, Jesucrist, perquè amb el seu naixement ens ha salvat i amb la seva sang ens ha redimit de la pena eternal. Junt amb els seus àngels lloem-lo eternament i cantem tots, ben fort: AHeuia! Lloem Déu a les altures! Amén!»

ORIOL MARTORELL

AGUA DE COLONIA

Royale Ambrée

FAMOSA DESDE 1919

... pero antes, un toque
con

Stick

DESODORANTE

ROYALE
AMBREE

LEGRAIN

Un llibre diferent:

EL MEU PARE EMILI VENDRELL

per Emili Vendrell, fill i Xavier Foz

Més que una biografia metòdica, aquesta obra és un recull de fets anecdòtics i pintorescos sobre la gran figura lírica i humana que fou el tenor **Emili Vendrell**.

«Coses que», com es diu en el pròleg, «es plauran de conèixer els qui el van admirar i aplaudir tants anys», i que perfilaran en el record de tothom la personalitat del famós cantant.

Xavier Foz, periodista, en escriure aquest llibre, ha actuat de transcriptor i testimoni d'aquest document viu, directament sortit dels llavis de la vídua i del fill d'**Emili Vendrell**.

Format 14'5 x 20'5 cm., 192 pàgines, 27 il·lustracions fotogràfiques fora de text. Enquadernat en tela, amb sobrecoberta de color plastificada.

Preu: 195 pessetes.

Edicions TORAY, Arnaldo de Oms, 51-53. Barcelona-16.

LLIBRES - NADAL - LLIBRES - REIS - LLIBRES - NADAL - LLIBRES

✱ **El primer llibre:**

BECEROLES. Comencem a llegir. **A. Garriga**

✱ **Un llibre nou:**

LA CATALUNYA VELLA, de **Josep Pla**, amb il·lustracions de **Jaume Pla**.

✱ **Una obra clàssica:**

HISTORIA DE LA LITERATURA CATALANA, de **J. Ruiz Calonja**.

EDITORIAL TEIDE, S. A. - Bori i Fontestà, 18 - BARCELONA - 6

EL PESSEBRE VIVENT DE LA CIUTAT

Cada any, per les festes nadalenques, em plau d'assistir als concerts de l'Orfeó Català, al retorn anyal del càntic espiritual i de la bona nova dels àngels. És com traslladar-se espiritualment a Betlem. Deixem enrera el traüt ciutadà, les presses de cada dia, la monotonia del treball per a respirar, com un oasi inevitable, necessari, una mica de llum i de pau del Crist, sentir com un ressò, a través de les veus conegudes i sempre noves de l'Orfeó, de l'himne angèlic, aquell confortador «No temeu! Vinc a portar-vos la bona nova», a nosaltres, febles, però amb una punta de bona voluntat per a escoltar-la i recollir-la, aquesta veu plena d'esperança al cor de la nit del món. Refrescar l'esperit en l'emotivitat de l'Esperit de Déu, en la suavíssima simplicitat de l'Evangeli — heus ací, a fi de comptes, el sentit de Nadal.

En aquestes audicions nadalenques de l'Orfeó ens hi trobem, cada any, els mateixos rostres, els amics de sempre, formant com una comunitat de sentiments que s'endevinen a l'instant, un aplec d'un mateix aire, sense gradacions socials. És la gran caravana que segueix el camí de la llum, que cerca i troba la humilitat de Déu. L'estrada esdevé, en aquest moment, com el pes-

sebre de Betlem. El Crist fet Infant per a nosaltres presideix, invisible, i sensible, els càntics. Tot és com una inefable Epifania. Hi són cridades amorosament totes les veus de la terra. No hi manca l'esperit de llunyanes veus, com una ofrena total a la carn tendra i l'esperit ardent d'aquest Infant-Déu que, una vegada home fet, digué que qui no es torna com un petit, no pot entrar en el reialme del Pare.

La simplicitat adorable de la cançó de Nadal, la lletra humil, l'emoció íntima dels cantaires, l'adoració fervent del mestre que es desplega en la fortalesa i la suavitat del gest, com un majoral que porta la ruta que mena a Betlem; nosaltres, els espectadors de sempre, fent ofrena del nostre paisatge interior encalmat i segur d'ell mateix, en íntima adoració; la fressa de la ciutat que no ens arriba; la joia de sentir-nos com si tots fóssim de casa, de la mateixa llar, fills del Pare, germans del Fill que acaba de néixer, i que estima i sent com nosaltres, molt més que nosaltres, ¿veritat que es desplega, tot al plegat i per uns moments adorables, com l'autèntic pessebre espiritual de Barcelona?

PERE RIBOT, pvre.

(Dibuix de Manuel Humbert)

BALADA DE NADAL

PER A CANTAR-LA ELS PIRATES DE LA MAR

Tota la mar ben endins, ben endins,
té un cor ombrívol, ombrívol.

El peixarrot menja els peixos mesquins;
és un engany la dolçor dels dofins,
i la sirena de càntic planyívol.

Tota la mar ben endins, ben endins,
té un cor ombrívol, ombrívol.

Diuen els avis que al mig de la mar
hi ha una illa blanca, ben blanca;
i si hi anéssiu avui, per atzar,
hi trobaríeu per única llar
un trist cobert foradat, sense tanca.

Diuen els avis que al mig de la mar
hi ha una illa blanca, ben blanca.

Entre la neu hi floreixen les flors;
l'aire és ple d'ales i d'ales;
sota el cobert hi ha la Dama i l'Espòs;
i un Infantó que hi és nat sense plors
juga amb ocells i amanyaga primales.
Entre la neu hi floreixen les flors;
l'aire és ple d'ales i d'ales.

JOSEP CARNER

Perpetuum-Ebner

PRESTIGIO MUSICAL DE EUROPA

Presenta sus nuevos
equipos ESTEREO HI-FI

PE-866 HI-FI. — Equipo estereofónico de Alta Fidelidad, con amplificador incorporado y cambiadiscos automático. Entrada para radio y magnetofón monoaural o estéreo.

PE-834 HI-FI. — Equipo estereofónico de Alta Fidelidad, con amplificador incorporado y plataforma tocadiscos semiprofesional.

Entrada para radio y magnetofón monoaural o estéreo.

PE-660 ESTEREO LUXE. — Equipo portátil estereofónico de Alta Fidelidad, con cambiadiscos automático.

Premio ADI/FAD 1965, al Diseño Industrial.

ORFEO CATALÀ

Director: **Mtre. LLUÍS M. MILLET**

Subdirectors: **Mtres. J. Tomàs i J. J. Llongueres**

AUDICIÓ 1023

TRADICIONAL CONCERT DE SANT ESTEVE

PROGRAMA

I

Glòria de la Missa «A la Mare de Déu de Núria»	ROMEU
Quan el nen Jesús a l'escola anava (popular belga).	CLOSSON
Balada de Nadal per a cantar-la els pirates de la mar	PÉREZ MOYA
Pel camí d'anar a Betlem	PÉREZ MOYA
La Nit de Nadal (popular catalana)	J. TOMÀS
Au campaner, prou mandrejar	PUJOL
Dos duets: No sents quina música? (popular belga)	CLOSSON
Desperteu, pastorets (popular belga)	CLOSSON
Jesús i Sant Joan (idiHl)	VIVES
El Noi de la Mare (glossa de la cançó popular)	NICOLAU

II

Tres bressols de l'Infant Jesús (estrena)	J. COMELLAS
El sol brilla - La visita dels Reis - Bressol i aire anglès (sense interrupció)	
Romance de Navidad	LL. M. MILLET
Dorm, Jesús de Natxaret (estrena)	J. ZAMACOIS
Ha nascut el Redemptor (estrena)	J. ZAMACOIS
Ave Maria	MORERA
O Magnum mysterium	POULENC
O Magnum mysterium	VICTORIA
AHluia de l'Oratori «El Messias»	HÄNDEL

Solistes: M. dels Àngels Miró i Sònia Albaladejo (sopranos). Gaietà Renom (tenor)

Acompanyaments al piano i a l'orgue:

Mtre. JOSEP M. ROMA

Direcció

Mtre. LLUÍS M. MILLET

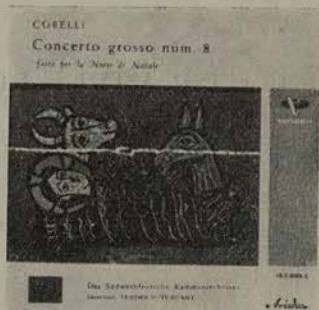
Els millors discos per a aquestes festes!

HAENDEL - Aleluya del Mesias

BEETHOVEN - El Cielo glorifica tu eternidad

Cor de la Catedral de Berlín

Director: Karl Forster

EL POEMA DE NADAL

de Josep M.ª de Sagarra

CORELLI

Concerto Grosso n.º 8

fatto per la Notte di Natale

Südwestdeutsche Kammerorchester

Director: F. Tilegant

CORAL SANT JORDI

Fum, fum, fum

El cant dels ocells

El Noi de la Mare

El desembre congelat

Director: Oriol Martorell

J. S. BACH

Oratori de Nadal

Solistes, Cors de St. Guillaume i

Orquestra Municipal de Strasbourg

Director: Fritz Munch

PETITS CANTORS DE VIENA

Cançons populars de Nadal

POEMA DEL PESSEBRE

de Joan Alavedra (recitat per l'autor)

són una exclusiva de discos

vergara

**asociación de cultura musical
barcelona**

CURSO 1965-66

● **Mes de diciembre:**

Miércoles, 22

ROSARIO GRANADOS, soprano
AMALIA SEMPERE MUÑOZ, pianista

Lunes, 27

HENRYK SZERYNG, violinista
MARINUS PLIPSE, pianista

● **Mes de enero:**

NELSON FREIRE, pianista
(En trámite NONETO CHECO DE PRAGA y ANGLIAN CHAMBER'S SOLOIST)

● **Mes de febrero:**

Concierto conmemorativo en homenaje a Enrique Granados
50 aniversario de su fallecimiento

ALICIA DE LARROCHA, pianista
CUARTETO BRAHMS

● **Mes de marzo:**

LEON ARA, violinista
MIGUEL ZANETTI, pianista

FESTIVAL BACH, por la Capilla Clásica Polifónica del F.A.D.
Orquesta. Director: ENRIQUE RIBÓ

● **Mes de abril:**

"AMADEUS QUARTET"
RAFAEL PUYANA, clavicembalista

● **Mes de mayo:**

CLAUDIO ARRAU, pianista

● **Mes de junio:**

CLAUDIO ARRAU, pianista y orquesta

CURSO 1966-67

Conmemoración del XXXV aniversario.

● **16 de noviembre 1966:**

YEHUDI MENUHIN, violinista

Detalles: Vía Layetana, 113, 1.º, 2.º - Teléfono 232 43 32 (de 3.30 a 7.30)

los conciertos

ORATORIO DE NAVIDAD, de Heinrich Schütz. La Coral Sant Jordi interpretará en su *Concert de Nadal*, el Oratorio de Navidad de Schütz. Precursor de las grandes partituras de Bach y de Haendel, este oratorio es una de las obras más representativas del siglo XVII alemán y una de las que mejor revelan la extraordinaria categoría de su autor. El Oratorio de Navidad de Schütz, cuyo título completo es *La Història del Naixement, gloriós i ple de gràcia, del Fill de Déu i de Maria, Jesucrist, únic Mitjancer, Redemptor i Salvador nostre*, consta de una obertura, nueve recitativos (Evangelista), tres arias de soprano (Angel) y una de bajo (Herodes), y cinco coros, algunos de ellos de extraordinaria brillantez. Las partes solistas corren a cargo de Montserrat Alavedra, Joan Ferrer y Josep Doménech. Completa el programa una serie de canciones tradicionales (muchas de ellas en primera audición) que serán interpretadas por la propia Coral y por el centenar de componentes de su sección infantil, «L'esquitx». Oriol Martorell y M. D. Bonal han preparado, respectivamente, la Coral Sant Jordi y su sección infantil para este concierto.

TRADICIONAL CONCERT DE SANT ESTEVE. El Orfeó Català en esta memo-

orable fecha, y en un concierto que se ha convertido en una auténtica tradición, interpretará un programa integrado únicamente por canciones de tema navideño. Entre las obras escogidas destacan dos estrenos: *Tres bressols de l'Infant Jesús*, de Joan Comellas y *Dorm, Jesús de Natzare!* y *Ha nascut el Redemptor*, de J. Zamacois.

PATRONATO PRO MUSICA DE BARCELONA, que ha iniciado brillantemente la temporada 1965-1966 con dos conciertos de la Orquesta de Cámara Paul Kuentz y del célebre arpista Nicanor Zabaleta, ofrecerá durante el mes de enero dos grandes audiciones por la Orquesta Nacional de España, bajo la dirección de Rafael Frühbeck.

STUTTGARTER INSTRUMENTAL ENSEMBLE. Dentro del III Cielo de Conciertos para los socios del Orfeó Català, y conjuntamente con el Instituto Alemán de Cultura de nuestra ciudad, el lunes, día 10 de enero, tendrá lugar en el Palacio de la Música, un concierto que, sin lugar a dudas, podemos calificar de excepcional. La única actuación en Barcelona del célebre Conjunto Instrumental de Stuttgart será, indudablemente, un excelente motivo pa-

ra la reunión de todos los auténticos aficionados a la música de cámara. Componen este conjunto Rainer Koelble, violín, Albrecht Gürsching, oboe, Werner Taube, violoncelo y Rudolf Dennemarch, piano. Serán interpretadas tres Sonatas de J. S. Bach, Beethoven y Mozart, tres Romanzas, de Schumann y dos Cuartetos de Gürsching y Bohuslav Martinu.

ASOCIACION DE CULTURA MUSICAL. Después del gran éxito obtenido en los dos conciertos de la Orquesta Sinfónica de Bamberg, celebrados el pasado mes, esta Asociación ha programado un concierto complementario durante el mes de diciembre a cargo de la soprano Rosario Grana-

des, que será acompañada al piano por Amalia Sempere-Muñoz. Esta audición se celebrará el día 22. Para el lunes siguiente, día 27, y correspondiente al mes actual, actuará el violinista Henryk Szeryng, con Marinus Plipse, al piano.

ELLA FITZGERALD Y DUKE ELLINGTON. Ha provocado una verdadera expectación el anuncio de dos recitales, en sesión de tarde y noche, el domingo, día 23 de enero, de estos colosos del jazz. Duke Ellington vendrá acompañado de su famosa orquesta integrada por veintisiete músicos. Por primera vez en España Ella Fitzgerald y Duke Ellington actuarán conjuntamente.

ORFEÓ CATALÀ

CONCERT DE CAP D'ANY

Solistes: M. dels Àngels Miró i Sònia Albaladejo, sopranos
Gaietà Renom, tenor

Acompanyaments al piano i a l'orgue: Mtre. Josep M. Roma

Direcció

MTRE. LLUÍS M. MILLET

Cançons nadalenques

Dissabte, 1 de gener de 1966, 6.15 tarda

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

ORFEÓ CATALÀ

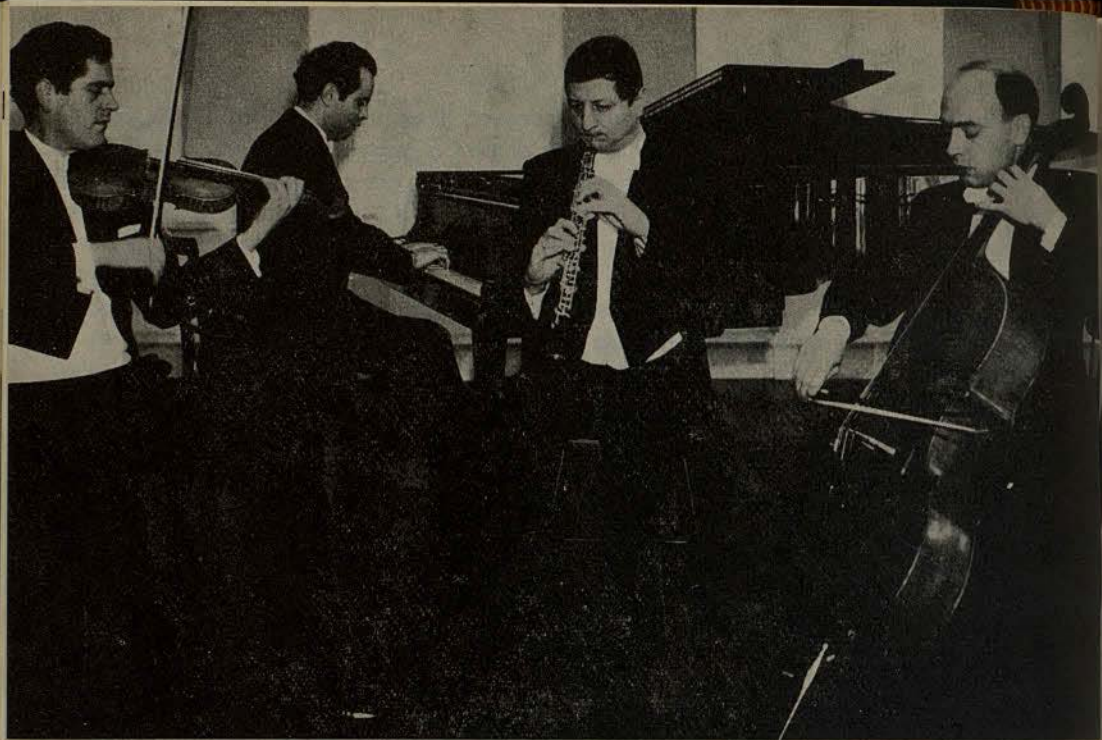
- Dins el II Cicle de concerts per als socis de l'Orfeó Català, i amb la valuosa col·laboració de l'Institut Britànic de la nostra ciutat, ha estat presentat al Palau un important conjunt instrumental anglès: *The Gabrieli Ensemble*, format per Keith Puddy, clarinet; Kenneth Sillito, violí; John Streets, piano i Keith Harvey, violoncel. Foren interpretades obres de J. C. Bach, B. Britten, D. Milhaud i Olivier Messiaen. D'aquest darrer, la primera audició a Barcelona del *Quatuor pour la fin du temps*.
- El dia 7 de desembre l'Orfeó Català commemorà íntimament el vint-i-quatre aniversari de la mort del seu fundador i primer director, mestre Lluís Millet. A l'església de Sant Felip Neri, per la qual el mestre Millet sentia una veritable predilecció, fou celebrada una missa. L'Orfeó Català interpretà unes obres religioses originals del seu fundador. A la nit, i a la sala d'assaigs de l'Orfeó, tingué lloc una conferència a càrrec de Manuel Valls sobre un tema tan suggestiu com *El sentit melòdic en l'obra del Mestre Millet*.
- El crític Manuel Valls continua les conferències que tenen lloc cada divendres a les vuit del vespre i a la sala d'assaigs de l'entitat sobre *Història de la Música*. Degut a l'interès que han pres aquestes interessantíssimes dissertacions, i contràriament al que havia estat previst, les lliçons continuaran després de les festes nadalenques.
- El dia de Nadal, a la una del migdia, i seguint la tradició de fa uns anys, serà inaugurat el Pessebre de l'Orfeó Català, instal·lat a la Biblioteca de l'entitat. Els diorames són originals del senyor Joan Marí, president de l'Associació de Pessebristes de Barcelona. Com sempre, les nades, en les veus dels infants, donaran el sentit més escaient a aquest acte.
- El senyor Cèsar Martinell ha fet gentil cessió a l'arxiu de l'Orfeó Català de dues cartes autògrafes de C. Saint-Saëns adreçades a Joaquim Marsillach, musicòleg barceloní del segle passat, mort prematurament i primer biògraf de Verdi. Com a mostra, creiem molt interessant la reproducció d'una d'elles, datada a París el 3 de novembre de 1879: «Monsieur: Je n'ai pas d'exemplaire de mon article à vous envoyer. Il n'est pas nécessaire, du reste de répondre cet

article qui n'a eu que trop de retentissement. Il a trait à la situation particulière de M. Verdi vis à vis de l'Opera et pas à autre chose. Je n'ai nullement l'intention de me poser en adversaire de celui que ses fanatiques appellent si justement le dernier des grands compositeurs. Je vois que nous n'aimons pas beaucoup M. Verdi ni l'un ni l'autre, mais tous nous accordons complètement, ainsi, j'estime infiniment *Rigoletto* et surtout, tout le dernier acte que vous n'aimez guère; et j'ai peu d'estime pour le *Requiem* à qui vous semblez en accorder. Je vous suis bien obligé de vos bons sentiments à mon égard et de l'intérêt que vous portez à mes oeuvres et je vous serai reconnaissant de m'envoyer votre livre que vous avez bien voulu me promettre. Veuillez agréer mes meilleurs compliments ainsi que l'assurance de ma parfaite considération.
C. Saint-Saëns.»

- El diumenge 19 de desembre serà celebrada, a l'església del Foment de Pietat Catalana, de Barcelona, una missa en sufragi de l'ànima del mestre Francesc Pujol, que havia estat director de l'Orfeó Català i Administrador del Palau. Enguany s'escau el vintè aniversari de la seva mort.

Ja podeu adquirir des d'ara el nou disc de l'Orfeó Català.

El **STUTTGARTER INSTRUMENTAL ENSEMBLE** se constituyó en 1963. Un año después realizó una gira por África obteniendo grandes éxitos. Además de su gira por España y Portugal en 1966, proyecta una serie de conciertos en el Próximo y Medio Oriente, algunas actuaciones dentro de la serie de «Música Viva», de Munich, y grabaciones en distintas emisoras alemanas. Sus componentes son:

WERNER TAUBE, violoncelista, que se distinguió repetidas veces en concursos internacionales de música (Kranichstein 1956, Munich 1958, Ginebra 1959). Se formó en Leipzig y Berlín (Prof. Bernhard Gunther), adquiriendo su madurez artística estudiando muchos años con el profesor Ludwig Hoelscher, de quien desde 1961 es auxiliar.

En 1958, Taube constituyó un Dúo con el pianista **Rudolf Dennemark**, discípulo de Rudolf Haller (Stuttgart) y Edwin Fischer (Lucerna) y que desde 1957 desempeña una cátedra en la Akademie für Tonkunst de Darmstadt. El Dúo ha dado numerosos conciertos en Alemania y en el extranjero, habiendo actuado con considerable éxito en España. En 1961 fueron elegidos para representar a los artistas jóvenes alemanes en el extranjero.

RAINER KOELBLE, violinista, discípulo y auxiliar durante algún tiempo de Tibor Varga, y premiado por la ciudad de Karlsruhe, ha sido tres años concertino de la Orquesta de Cámara de Stuttgart, habiéndose distinguido como solista en los cuatro continentes y también en la Península Ibérica.

ALBRECHT GÜRSCHING, oboe, discípulo del profesor Winschermann, ha iniciado para un instrumentista de su especialidad una carrera fuera de lo corriente, realizando giras a muchos países europeos así como a Asia, Canadá y África, formando parte de pequeños conjuntos de música de cámara y también como solista. En 1963, enviado por Juventudes Musicales, obtuvo señalados éxitos en Barcelona. Gürsching es también compositor (alumno de Günter Bialas), habiendo obtenido un premio de la ciudad de Stuttgart. Ha sido distinguido con encargos de composición por la Academia de Bellas Artes y el Estudio para Nueva Música de Munich.

ORFEÓ CATALÀ

INSTITUTO ALEMAN DE CULTURA

presentan el famoso

STUTTGARTER INSTRUMENTAL - ENSEMBLE

(Conjunto Instrumental de Stuttgart)

RAINER KOELBLE, violín
ALBRECHT GÜRSCHING, oboe

WERNER TAUBE, violoncelo
RUDOLF DENNEMARCK, piano

PROGRAMA

I

- Sonata** a tres en sol mayor. J. S. BACH
Sonata para violoncelo y piano en la mayor, Op. 69. L. v. BEETHOVEN
Cuarteto para oboe, violín, violoncelo y piano. ALBRECHT GÜRSCHING

II

- Sonata** para violín y piano en sol mayor, K. V. 379 W. A. MOZART
Tres Romanzas para piano y oboe, op. 94. R. SCHUMANN
Cuarteto para oboe, violín, violoncelo y piano (1947). B. MARTINU

Exclusivamente socios Orfeó Català

Entrada única: 10 ptas.

Lunes, 10 de enero 1966, a las 19.30

PALACIO DE LA MÚSICA

desde pequeños saben que...

DANONE

es el verdadero yoghourt

ANTONI ROS MARBA

La noticia ha sido difundida ampliamente: Antoni Ros Marbà ha ganado, tras durísimas oposiciones, el primer puesto de director de la Orquesta Sinfónica de la Radio Televisión Española. Ha sido un triunfo merecido y ha significado un eslabón muy importante en la ascendente carrera de este joven director barcelonés. El pasado día 8 de diciembre, el público musical de nuestra ciudad le tributó un cálido homenaje con motivo del concierto que dirigía en el Palau, con la Orquesta Sinfónica y la pianista Carlota Garriga. El presidente de Juventudes Musicales, entidad que ha proporcionado a Ros Marbà diversas oportunidades de demostrar su valioso temperamento, le ofreció el homenaje de adhesión de todos los aficionados a la música. Ros Marbà puede contar con la admiración y entusiasmo de los filarmónicos barceloneses.

Antoni Ros Marbà, nacido en Barcelona hace 28 años, estudió en el Conservatorio Superior Municipal de Música de nuestra ciudad con los maestros Dotras Vila (piano), Joan Massià (música de cámara), Joaquín Zamacois (teoría, contrapunto y composición) y Eduard Toldrà (dirección de orquesta). Durante la temporada 1960-1962 realizó una larga tournée por América. Posteriormente trabajó en la Academia Chigiana de Siena siguiendo el curso de dirección de orquesta que dirige Sergiu Celebidache.

Ha dado en primera audición en Barcelona gran cantidad de obras contemporáneas. Participó en el I Festival Internacional de Música dirigiendo la primera audición en Barcelona del Canto a la Tierra, de Mahler. En el marco del siguiente Festival dirigió la ópera cómica de Toldrà El Giravolt de maig.

Ha participado en el cursillo de dirección de orquesta de Jean Martinon en Dusseldorf, en el que ganó el primer premio, y ha ganado también un gran premio del Disco por su grabación de La Maledicció del Comte Arnau, de Toldrà, de quien es uno de los más capacitados intérpretes actuales. Su labor en el campo discográfico es muy importante. Ha dado unas versiones muy interesantes del Pierrot Lunaire, de Schönberg, en Barcelona y otras ciudades españolas. Últimamente intervino con gran éxito en el III Festival de Música.

noticias y comentarios

SCHOLA CANTORUM UNIVERSITARIA.—Para el primer concierto conmemorativo de su fundación, hace veinticinco años, la Schola Cantorum Universitaria Barcinonensis tuvo la feliz idea de reproducir fielmente el programa de su presentación oficial, dedicando así un acto de homenaje a la memoria de su ilustre primer director, el maestro A. Pérez Moya. Bajo la dirección del maestro Ernest Cercera, que está al frente de la Schola desde hace dieciséis años, el concierto celebrado en el Paraninfo de la Universidad, obtuvo un alto nivel artístico. Su fundador, el Dr. Cirac, puso de relieve la tenacidad que ha hecho posible su continuidad y subrayó la gran labor de divulgación de la auténtica música que realiza dentro del ambiente universitario. Fueron interpretadas, entre otras, obras de Victoria, Palestrina, Mozart, Dowland, Pérez Moya y Millet. Diversos orfeones y corales barcelonesas (Orfeó Català, Orfeó Barcelonés, Cor Madrigal, Capella Clàssica Polifònica, entre otras) se adhirieron a este acto.

CONCIERTO DE G. SELLÉS RODÓ.

De regreso de una larga permanencia en el extranjero y radicada en Madrid después de obtener el segundo puesto en la Orquesta Sinfónica de la R.T.V. española de reciente fundación, ha dado un relevante concierto en el Conservatorio Superior de Música del Liceo, la violoncelista Guadalupe Sellés Rodó, esposa y discípula del que en vida fue prestigioso concertista y director de orquesta Gabriel Rodó. Colaboró en el citado recital, integrado por sonatas de Bach, Brahms y Rachmaninoff, con su acostumbrada pericia la pianista María Canela.

**EL «ORFEÓ CATALÀ» POR LAS AN-
TENAS DEL CENTRO EMISOR DEL
NORDESTE.** — Radio Nacional de España
en Barcelona, a través del Centro Emisor

del Nordeste, ofreció a sus oyentes, el lunes día 13, un extraordinario concierto del Orfeó Català, con un programa dedicado íntegramente a obras del maestro Morera, nuestro glorioso compositor, del que se conmemora este año el centenario de su nacimiento.

En este concierto figuraban sus obras más significativas, cuidadosa e inteligentemente seleccionadas por el maestro Lluís Maria Millet, y que van desde el canto religioso, pasando por la melodía popular y el poema coral, hasta las bellas y emotivas sardanas que tanta fama dieron al maestro Morera. Gracias a la potencia y alcance del Centro Emisor del Nordeste, este concierto pudo ser escuchado no sólo en nuestra patria, sino por aquellos españoles que se encuentran lejos de ella, y también por los extranjeros que, amantes de nuestros máximos valores espirituales, sienten verdadera admiración por el Orfeó Català y su ilustre director, el maestro Luis Maria Millet. («El Noticiero Universal». Lunes, 13 de diciembre de 1965.)

CONCIERTOS EN EL REAL CÍRCULO ARTÍSTICO.

— Durante este mes de diciembre el Real Círculo Artístico — que de un tiempo a esta parte ofrece una gran labor en el campo musical — organiza tres conciertos que merecen especial atención: el primero de ellos, celebrado el día 11 de diciembre, en colaboración con Juventudes Musicales, tuvo por intérpretes a Anna Ricci y Jordi Giró, dentro del ciclo «Panorama antológico de la canción en Europa». La canción en Gran Bretaña fue el tema único de esta audición que incluía obras de compositores desde el siglo XVI hasta los contemporáneos (Berkeley, Ireland, Britten, etc.).

El día 16 tuvo efecto igualmente un homenaje a Enric Morera, con motivo del centenario de su nacimiento. Fueron in-

terpretadas únicamente obras del compositor homenajeadó: Sonata para piano y violín, Cuarteto para instrumentos de cuerda y algunas canciones de la serie *Cançons de carrer*, con textos de Josep M. de Sagarra. Intervinieron Manuel Calsina y Marcelino Bayer, violines; G. Tarragó, viola; Santos Sagrera, violoncello; Bartolomé Bardagí, tenor y P. Vallribera, piano. El último concierto, correspondiente al presente mes, está encomendado al Quinteto de Viento de Barcelona, y en el programa figuran obras de Beethoven, Gabriel Pierné y Ricard Lamote de Grignon (con su obra *Engrunes*).

NUEVA YORK: TERESA BERGANZA.

—El pasado día 28, en el auditorio del Museo Metropolitano de Nueva York, la mezzosoprano Teresa Berganza dio un recital de canciones acompañada al piano por su marido, Félix Lavilla. Entre el escogido repertorio para este recital, figuraban tres canciones de Xavier Montsalvatge. La crítica de Nueva York agotó los adjetivos elogiando la brillantísima actuación de nuestra joven cantante. El crítico de *Herald Tribune* describe su actuación en estos términos: «...una pureza de tonalidad, una belleza ligera y cristalina de soprano media, una precisión total en las notas centrales, una firme agilidad vocal y un centro extraordinario de la voz, en largos, abrumadores, sobrecogedores pianísimos que se abrían súbitamente a las notas altas, con una absoluta igualdad de color y de dinámica en todos los registros. Los hechos, su musicalidad, son los que brillan; una superlativa capacidad musical e inteligente, un fraseo exquisito, que va de la belleza del sonido a un sentido músico-dramático y a una presencia soberbia y ajustada a la música».

VIENA: CORO DE CÁMARA DE PAMPLONA.

—Este Coro está realizando una gira por Centroeuropa y ha iniciado su actuación en Viena en la Mozartsaal de la «Konzerthaus». Después seguirá sus actuaciones en nueve ciudades alemanas. El concierto de Viena estaba integrado exclusivamente por música sacra, formando parte de un ciclo de música sacra organizado por la «Wiener Konzerthausgesellschaft», y las obras ejecutadas eran oficios de Semana Santa de Tomás Luis de Victoria. El público

acogió con entusiásticos aplausos la brillante actuación del Coro de Cámara de Pamplona, y la crítica de los principales periódicos reconoció la exquisitez musical y la armonía del conjunto de este Coro que con tanto entusiasmo dirige desde su fundación en 1946, el maestro Luis Morondo.

QUARTETTO BRAHMS DI ROMA. —

Nos llegan noticias de la brillante tournée realizada en América del Norte por el Cuarteto Brahms, del que forman parte, como es sabido, nuestros admirados músicos barceloneses Montserrat y Marçal Cervera. Tanto en los EE. UU. como en el Canadá los éxitos se han sucedido sin interrupción. Tenemos a la vista críticas de su último concierto en Montreal y nos complacemos en traducir algún fragmento. Dice *Le Devoir*: «Unos pocos compases iniciales han sido suficientes para darnos cuenta de que el Cuarteto Brahms es una agrupación de gran clase. Profunda musicalidad, conjunto perfecto, dejando a cada instrumento margen para sobresalir siempre que es necesario, sonoridad cálida y refinada, en resumen, todas las cualidades de una gran formación se encuentran en este conjunto romano.» Y aún, al hablar del Cuarteto en sol menor de Brahms, dice: «La ejecución de esta obra quedará como una de las más bellas manifestaciones musicales de Pro Música. La fuga impetuosa del joven Brahms ha hallado aquí intérpretes realmente dignos de la obra.» Dice *Presse*: «El Cuarteto Brahms posee las más admirables cualidades que se pueden exigir al más perfecto cuarteto de cuerda: técnica resplandeciente, cohesión supersensible y superinteligente, unidad de pensamiento.» Y más adelante: «Esta audición de música de cámara se inscribe entre las mayores experiencias musicales de los últimos veinte años e iguala la calidad de los inolvidables recitales de Juilliard Quartet y del Quatuor Amadeus.» Dice *Montreal Star*: «La «Pro Música Society» ha traído a Montreal muchos grupos camerísticos de primer orden y ciertamente le hemos de agradecer que nos haya dado la oportunidad de escuchar al Cuarteto Brahms». Y termina diciendo: «El recital fue completamente satisfactorio en todos los sentidos y esperamos que el Cuarteto Brahms volverá a Montreal a ofrecernos otra velada de soberbia música de cámara.»

Alberdi

Paseo de Gracia, 126 - Tel. 227 01 12

ARMONIOS

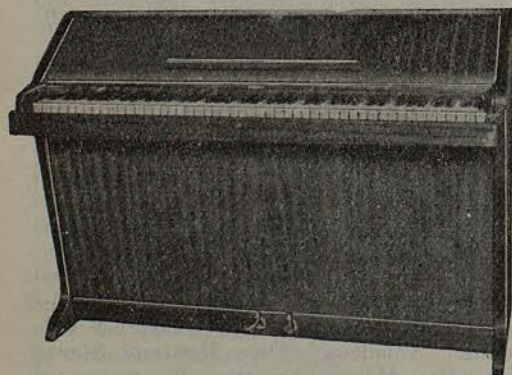
PIANOS

ORGANOS

COLIN

ALTO: 0,98 mt.
LARGO: 1,26 mt.
ANCHO: 1,94 mt.

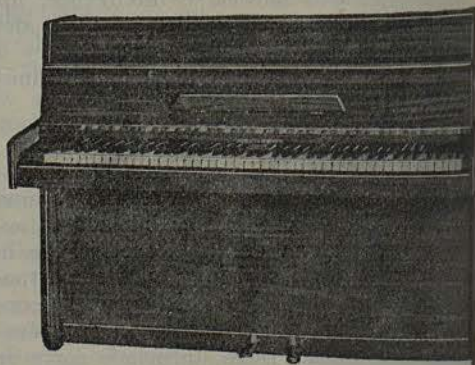
PIANILLO IMPORTACION

OCTAVAS: 7

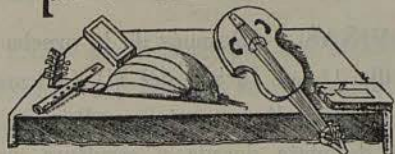
ALTO: 0,92 mt.
LARGO: 1,28 mt.
ANCHO: 0,52 mt.

OCTAVAS: 7

ALTO: 0,97 mt.
LARGO: 1,17 mt.
ANCHO: 0,49 mt.

pro musica

PROYECTOS PARA LA TEMPORADA 1965-'66

Pro Música, en su deseo de realizar proyectos cada vez más ambiciosos, con el único propósito de ofrecer al público de Barcelona unas temporadas que prestigien a nuestra Ciudad, ha decidido organizar, dentro de su temporada normal de conciertos, dos grandes ciclos de audiciones con abono, bajo la denominación de **CONCIERTOS DE CUARESMA Y SEMANAS MUSICALES INTERNACIONALES DE BARCELONA**.

CONCIERTOS DE CUARESMA. Este ciclo, con abono, tendrá lugar en el mes de marzo, y, durante el mismo, se celebrarán 4 ó 5 conciertos que serán los siguientes:

En dos de ellos actuará como solista el gran pianista W. KEMPF, y serán dirigidos por el famoso SERGIU COMISSIONA. En ellos se interpretarán los cinco conciertos de piano y orquesta de Beethoven.

Se celebrarán dos audiciones de la **PASIÓN SEGÚN SAN MATEO**, de J. S. Bach, dirigidos también por SERGIU COMISSIONA.

Los solistas vocales estarán encabezados por el tenor LOUIS DEVOS, que interpretará la difícil parte del Evangelista, de la cual es uno de los más grandes intérpretes del momento actual y al que el público de Barcelona tuvo ocasión de admirar en nuestra audición de la Pasión según San Juan.

Volverá a Barcelona una de las más fabulosas cantantes de oratorios, la extraordinaria mezzo NORMA PROCTER. También volverá el gran bajo JULES BASTIN, que interpretará las arias correspondientes a su cuenta.

Es un honor poder anunciar la presentación en nuestra ciudad de tres de los mejores cantantes jóvenes actuales: la soprano ELI AMELING, el tenor SERGE MAURER y el gran barítono VÍCTOR CONRAD BRAUN, que cantará la gran parte de Jesucristo.

La parte coral correrá a cargo de las corales SANT JORDI, CAPILLA CLÁSICA y CHOR MADRIGAL, que tantos éxitos han conseguido en su ya extensa colaboración con PRO MÚSICA. Precisamente por su magnífica colaboración y por su gran calidad artística, el PATRONATO dedicará una de las audiciones de la Pasión en homenaje a las tres Corales, homenaje que estamos seguros merecerá el beneplácito de todo el público de Barcelona.

Es prácticamente segura la presentación en España, dentro de estos conciertos, del gran pianista ruso EMIL GILELS.

SEMANAS MUSICALES INTERNACIONALES DE BARCELONA. Este ciclo se desarrollará entre los últimos días de abril y primeros de mayo. Constará, en principio, de doce conciertos, todos ellos de la máxima categoría artística.

En estas primeras semanas, se interpretará el ciclo completo de los Cuartetos de Beethoven por el extraordinario «CUARTETO VEGH». Actuarán también el genial pianista ARTURO BENEDETTI MICHELANGELI y el famoso violinista ARTHUR GRUMIAUX. Se está gestionando la actuación de un tercer intérprete de renombre internacional.

Estos tres grandes solistas actuarán con una de las mejores orquestas europeas dirigida por un gran director y, al mismo tiempo, actuarán en un recital cada uno.

concursos y festivales

■ III CONCURSO DE CANTO FRANCISCO VIÑAS. — Después de la prueba final celebrada en el Palacio de la Música el pasado día 11, el Jurado del III Concurso de Canto Francisco Viñas, emitió el siguiente resultado: *Para cantores*: Primer Gran Premio, 40.000 ptas., medalla conmemorativa de plata dorada y escultura alegórica de Barcelona, del Excmo. Ayuntamiento, a *Vicente Sardinero* (España). Segundo Gran Premio, 30.000 ptas. y medalla conmemorativa de plata, a *Tajima Koichi* (Japón). Tercer Gran Premio, 20.000 ptas. y medalla conmemorativa de bronce, a *Amin Feres* (Brasil).

Para cantatrices: Primer Gran Premio, 40.000 ptas y medalla conmemorativa de plata dorada y una escultura de Sant Jordi, patrón de Cataluña, obsequio de la Excm. Diputación de Barcelona, a *Eiko Katanosaka* (Japón). Segundo Gran Premio, 30.000 pesetas y medalla conmemorativa de plata, a *Ira d'Arés* (Bélgica). Tercer Gran Premio, 20.000 ptas. y medalla conmemorativa de bronce, concedido conjuntamente a *Christel Patzschke* (Alemania) y *Dulce M.ª Orán* (España).

3er. Recull Fotogràfic

Reproducció de Plànols

i

FOTOCÒPIES

A L'INSTANT

«LA RIBERA»

(l'EBRE)

SEMPRE LES DARRERES NOVETATS MUSICALS

Comtal, 26 — Tels: 222.40.91 - 221.51.35 — BARCELONA-2

Para cantores o cantatrices: Premio Fundación Fco. Viñas, al mejor intérprete de Wagner: desierto. Premio Sr. Luis Portabella, al mejor intérprete de Schubert: desierto. Premio de 10.000 ptas., del Instituto de Cultura Hispánica, al concursante hispanoamericano mejor intérprete de la música española: *Fernando Lara* (Chile).

- **FESTIVAL BARROCO DE MONTAUBAN.** Las II Jornadas Internacionales de Estudio del Barroco se celebrarán en 1966. Dentro del marco de esta segunda sesión están previstos unos estudios especiales dedicados a los problemas que presenta el Teatro Barroco, y muy particularmente la música de este género. También tendrán una dedicación las artes plásticas, la literatura en su totalidad y a la «Fiesta Barroca» en general.
- **CONCURSO DE COMPOSICIÓN.** El Concurso de composición organizado por la Federación Internacional de Juventudes Musicales ha sido dotado con cinco mil dólares y 500 audiciones en todo el mundo. El mencionado Concurso ha sido convocado a escala nacional, de cada país miembro de la Federación, para concluir en una final internacional que tendrá lugar durante el Congreso de la F.I.J.M en Montreal, del 16 al 22 de julio de 1967, dentro del marco del Festival Mundial de la Exposición universal. Pueden tomar parte en este Concurso todos los compositores de menos de cuarenta años de edad y que pertenezcan a países miembros de la Federación. Este concurso está reservado a obras de música de cámara para ser interpretadas por un máximo de cinco instrumentistas. La duración de la obra deberá tener un mínimo de diez minutos y un máximo de veinte. Para más detalles sobre este Concurso dirigirse a Juventudes Musicales de Francia, 11, Avenue Deleassé, PARIS VIII. Cierre de las inscripciones el 1.º de enero de 1966.
- **MARTINE GÉLIOT.** El primer premio del III Concurso Internacional de Arpa de Israel ha sido ganado por la joven francesa de diecisiete años, Martine Géliot, entre veintinueve concursantes de doce países distintos.
- **EL CONCURSO INTERNACIONAL DE CANTO DE HERTOGENBOSCH** (Holanda) ha sido concedido a la joven rumana Lorică Cortez, contralto. El primer premio para hombres ha sido otorgado a Siegmund Nimsgern, barítono de nacionalidad alemana.

PARA ANUNCIOS EN ESTA «GUIA DE CONCIERTOS»:

DEPARTAMENTO DE PUBLICIDAD
DEL PALACIO DE LA MUSICA

Editorial Aedos

LLEGIU LES BIOGRAFIES EXCEPCIONALS DE
DOS MÚSICS ESTEL·LARS DE CATALUNYA

Pau Casals

per JOAN ALAVEDRA

Una biografia apassionant sorgida de la convivència
diària amb l'excels músic, a través de llargs anys.
Molt il·lustrada.

2.ª edició

Eduard Toldrà, músic

per MANUEL CAPDEVILA

Un estudi completíssim de l'home i de l'artista
a l'entorn de mig segle de vida musical catalana.
Extensos apèndixs informatius.

Editorial Selecta

ACABEN DE SORTIR LES ESPERADES

OBRES COMPLETES

de PRUDENCI BERTRANA

en un sol volum de la Biblioteca Perenne

La producció íntegra, per primera vegada aplegada, d'un
dels millors prosistes de Catalunya, i un dels narradors
més vigorosos i genials de les nostres lletres.

Volum de 1.700 pàgs. de paper bíblia especial,
amb 16 làmines en calcogravat,
relligat en pell i or.

Distribució: CASA DEL LLIBRE

ACONTECIMIENTO EN EL MUNDO DEL JAZZ

Por primera vez en España dos legendarias figuras del panorama jazzístico mundial
unidas en un mismo espectáculo sin precedentes

ELLA FITZGERALD

y

DUKE ELLINGTON

ELLA FITZGERALD y DUKE ELLINGTON

se desplazan exprofeso a Barcelona para llevar a cabo estas dos sesiones en el

PALACIO DE LA MUSICA

Domingo, 23 enero 1966,

Sesiones de tarde y noche

PALACIO DE LA MUSICA

Los mejores ARTISTAS
en las MARCAS
de MAYOR PRESTIGIO
las encontrará en...

RADIO
Pelayo

Pelayo, 1 - Tel. 22145 55-2320651

vida musical

Liverpool. — La Orquesta Sinfónica de Liverpool anuncia dos próximos estrenos: el de la Sinfonía Roma, de Malcolm Lipkin, y un Concierto para Orquesta, de William Mathias.

Chicago. — La Orquesta Sinfónica de Chicago celebrará este invierno el 75 aniversario de su fundación. Con tal motivo su titular, Jean Martinon, dirigirá en diciembre el estreno mundial de su Sinfonía *Altitud*, y el de una obra de Gunther Schuller.

Yehudi Menuhin. — El célebre violinista Menuhin ha recibido una alta distinción británica, concretamente el título de caballero de la Orden del Imperio Británico, por su aportación a la cultura musical y su obra pedagógica, modelo de altruismo y vocación.

Myra Hess. — Ha fallecido en Londres, su ciudad natal, la célebre pianista Myra Hess, a la edad de setenta y cinco años. Su última aparición en público fue en el año 1961, año en que actuó en el Royal Festival Hall. Myra Hess era una de las grandes concertistas mundiales de piano. Durante su larga carrera artística recorrió todo el mundo, para dar a conocer las obras pianísticas de los grandes compositores clásicos, románticos y modernos. Durante la segunda guerra mundial dio centenares de conciertos ganándose la popular admiración, al actuar incluso cuando sonaban las sirenas de alarma en los días de los bombardeos en las ciudades británicas.

Pierre Boulez. — Este famoso compositor francés trabaja actualmente en una obra para seis instrumentos y batería titulada *Marges* y en un *Epitafio para Matsuo Basho* (un poeta japonés) para unos treinta instrumentistas.

El Mesías, de Haendel ha sido interpretado en la Sala Pleyel, de París. Lo interesante de la noticia es que este importantísimo oratorio se ejecuta todos los años en estas fechas, bajo la dirección de Edmund Pendleton.

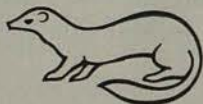
ABRIGOS - CAPAS - ADORNOS

ENCARGOS Y MEDIDAS

CONFECCION PROPIA

I CONCURSO DE ESCAPARATES
DEL SINDICATO NACIONAL
DE LA PIEL
PRIMER PREMIO

Fiestas de la Merced 1964
MEDALLA DE BRONCE

PELETERIA

Aulés

PIELES FINAS

RONDA SAN PEDRO, 17

BARCELONA - 10

Teléfono 221 98 66

EDIGSA

L'EDITORIA
DELS
DISCOS
CATALANS

Avinguda José Antonio, 664. Telèfon 231 69 50

Barcelona

NOU KIM

Mañanes

ARA A CANUDA, 26

I COM SEMPRE A

VIA AUGUSTA, 103

**ESQUI
MUNTANYA
ESCALADA
ESPELEO
CAMPING**

PROVEIDOR HABITUAL
DELS ESCOLTES

ESTABLIMENT ADAPTAT A LA LINIA
EUROPEA D'ESPECIALISTES D'ESPORTS

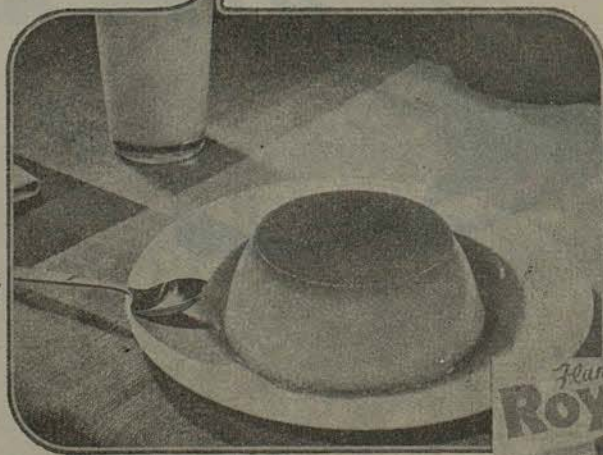
guía de conciertos

DIA	HORA	CONCIERTO
DICIEMBRE		
19	11.—	Los Villancicos a través del mundo, por diversas corales. Dir.: A. Colomer del Romero.
	18.15	Coral Sant Jordi. Dir.: Oriol Martorell. L'ESQUITX. Dir.: Maria D. Bonal. «Concert de Nadal». Orquesta de cámara. Solistas.
22	22.30	Asociación de Cultura Musical. Rosario Granados, soprano. Amelia Sempere-Muñoz, pianista.
26	18.15	Orfeo Català. Tradicional. Concierto de Sant Esteve. Dir.: Mtro. Lluís M. Millet.
27	22.30	Asociación de Cultura Musical. Henryk Szeryng, violinista. Marinus Plipse, pianista.
ENERO		
1	18.15	Orfeo Català. Concierto de canciones navideñas. Dir.: Mtro. Lluís M. Millet.

GUÍA DE CONCIERTOS DEL PALACIO DE LA MÚSICA. Temporada 1965-66
 19 de diciembre de 1965. Núm. 7. Edición extraordinaria de 8.000 ejemplares.
 Editado por Palacio de la Música - Departamento de Publicidad

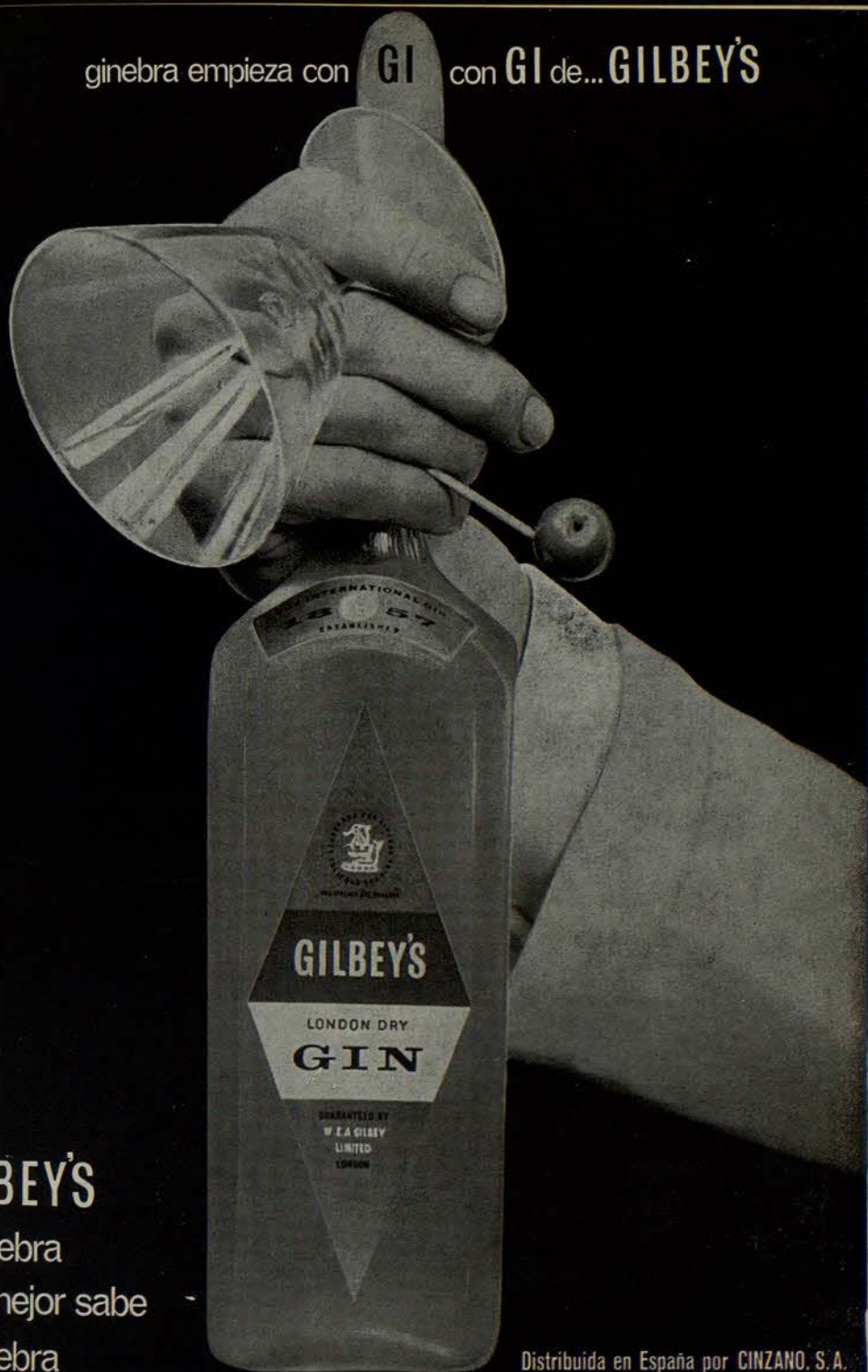
¡este sí es un flan!
 (y se hace en un dos-por-tres)

flan Royal!

ELABORADO EN ESPAÑA POR **RIERA-MARSÁ, S.A.**

ginebra empieza con **GI** con **GI** de... **GILBEY'S**

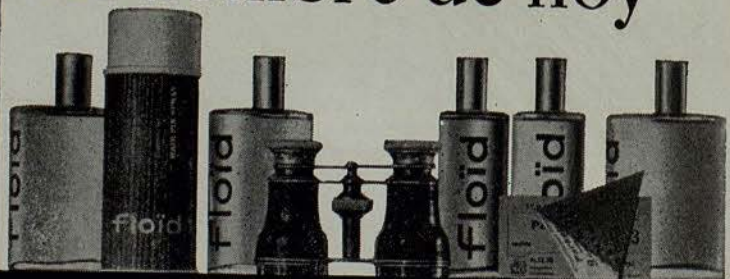
GILBEY'S

la ginebra
que mejor sabe
a ginebra

Distribuida en España por CINZANO, S.A.

El secreto del hombre de hoy

after-shave
electric pre-shave
electric pre-shave spray
shaving-cream tube
foam shaving-cream

floïd

hair-tonic
hair-fix
eau-de-toilette
deodorant-spray
toilet-soap